

SV

Europeiska unionen
Regionalpolitik

info regio

| Nr 15 | december 2004 |

panorama

Solidaritetsfonden

och riskförebyggande

Innehåll

Solidaritetsfonden *och* riskförebyggande

Unionen visar solidaritet

Med solidaritetsfonden, som har sitt ursprung i de dramatiska översvämningarna sommaren 2002, ville Europeiska unionen skaffa sig ett instrument som skulle göra det möjligt att visa ekonomisk solidaritet med de medlemsstater och kandidatländer som råkade ut för exceptionella katastrofer.

Solidaritetsfonden i Sachsen (Tyskland) —

En snabb och anpassad reaktion på översvämningarna i augusti 2002

Det snabba återupprättandet av situationen i Sachsen, en region som drabbades svårt av översvämningarna i augusti 2002, visar synnerligen väl vad som är målet med Europeiska unionens solidaritetsfond: att efter en katastrof så snabbt som möjligt underlätta återuppbyggandet av tekniska och sociala infrastrukturer.

Redogörelse: Republiken Tjeckien

Solidaritetsfonden i aktion: Malta, Frankrike, Österrike, Spanien

Redogörelse: Portugal

Reportage: Frankrike — Höjd gard i Gard

Departementet Gard har två gånger drabbats av svåra översvämningar och fått bidrag från Europeiska unionens solidaritetsfond för att reparera de stora skadorna och återställa infrastrukturer och hälsovårds- och undervisningsinrättningar. Medel har också beviljats för att skydda landskapet bättre och förebygga risker. Totalt har 115 åtgärder genomförts vilka innebär ett kraftprov i fråga om administration för att hålla de korta tidsfristerna. Besök hos föregångare för solidaritetsfonden.

Redogörelse: Italien

Riskförebyggande, en prioritering för strukturfonderna 2007–2013

En global och integrerad riskstrategi inom Europeiska unionen.

Interreg i aktion: Nederländerna, Atlanten, Nordsjön, Alperna

Fotografier (sidor): CEDRE (1, 21), projektägare(3, 4, 17), Préfecture de Provence-Alpes-Côte d'Azur (6, 13), European Space Agency (5), Istituto Nazionale di Fisica Nucleare (7), AEIDL (7, 16), Ministerstvo financí (7, 12) Dipartimento della protezione civile (8, 18), Sächsische Staatskanzlei (10), Malta's Planning & Priorities Co-ordination Division (13), Österreichisches Bundesministerium für Inneres (13), Parque Nacional marítimo-terrestre de las islas atlánticas de Galicia (13), Câmara Municipal de Monchique (14), Institution Maintenenon (15), Rijkswaterstaat-Directie Oost Nederland (19), Bulgarian Ministry of Energy and Energy Resources (20), IRMA (21), Interreg IIB North Sea Programme Secretariat (21), Università degli Studi di Trieste (21).

Omslag: Sanering efter oljeutsläppet från "Prestige".

Ansvarig utgivare: Thierry Daman, Europeiska kommissionen, GD Regionalpolitik.

Denna publikation trycks på engelska och franska på återvunnet papper.

Temaartiklarna finns på 19 av Europeiska unionens officiella språk på Internet (http://europa.eu.int/comm/regional_policy/index_en.htm).

Publikationens innehåll är inte juridiskt bindande för kommissionen.

3

10

12

13

14

15

18

19

21

Unionen visar solidaritet

Av Johannes Wachter ⁽¹⁾

Solidaritetsinsats vid översvämningarna i Tyskland 2002.

Med solidaritetsfonden, som har sitt ursprung i de dramatiska översvämningarna sommaren 2002, ville Europeiska unionen skaffa sig ett instrument som skulle göra det möjligt att visa ekonomisk solidaritet med de medlemsstater och kandidatländer som råkade ut för exceptionella katastrofer.

Under sommaren 2002 drabbades Centraleuropa av översvämningar av aldrig tidigare skådad omfattning, vilka orsakade störningar i de socioekonomiska strukturerna i hela regioner och skadade både kultur- och naturarv. De direkta skadorna i Österrike, Tjeckien och Tyskland, och några veckor senare även i Sydfrankrike, uppskattades till över 15 miljarder euro totalt.

Den 18 augusti 2002, vid ett "toppmöte om översvämningarna" med ledarna i de drabbade länderna, uttryckte rådets danska ordförande och kommissionen sin gemensamma övertygelse att dessa länder inte skulle behöva klara sig ensamma mot katastrofen: det krävdes en solidaritetsak-

tion från Europeiska unionen. Under de två följande veckorna föreslog kommissionen i ett meddelande att ett nytt specifikt instrument skulle skapas för att motverka större katastrofer genom att snabbt kunna mobilisera ekonomiska resurser ⁽²⁾. Såväl medlemsstater som kandidatländer för vilka anslutningsförhandlingar pågår, skulle kunna få bidrag därifrån.

Europaparlamentet och medlemsstaterna förklarade sig samstämmigt positiva till denna idé och ville bidra till att snabbt få det nya instrumentet redo att tas i bruk för att kunna användas före slutet av 2002.

Rådets förordning om inrättande av solidaritetsfonden

På rekordkort tid, mindre än tre veckor efter offentliggörandet av meddelandet, lade kommissionen fram sitt förslag till att skapa "Europeiska unionens solidaritetsfond" ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Chefsadministratör, Europeiska kommissionen, GD Regionalpolitik. Den här artikeln bygger på "Rapport från kommissionen – Europeiska unionens solidaritetsfond – Årsrapport 2002–2003 och Rapport om den erfarenhet som har vunnits efter ett års tillämpning av det nya instrumentet", KOM(2004) 397 slutlig, antagen den 26 maj 2004.

⁽²⁾ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet – Europeiska gemenskapens reaktion på översvämningarna i Österrike, Tyskland och flera av kandidatländerna – Ett solidaritetsinitiativ, KOM(2002) 481 slutlig.

⁽³⁾ Förslag till rådets förordning om inrättandet av Europeiska unionens solidaritetsfond, KOM(2002) 514 slutlig av den 18 september 2002.

Tyskland, sommaren 2002: när Elbe steg över alla bräddar ...

Rådet påbörjade genast sin granskning av förslaget, vilket ledde till att två stora problem framträdde: viljan att snabbt anta och verkställa det nya instrumentet, men också, eftersom det endast skulle användas som en sista utväg, problemet att upprätta garantier för att undvika för frekvent användning. Därför skärptes kommissionens förslag avsevärt på ett visst antal punkter.

Den 11 november 2002 antogs den nya förordningen ⁽⁴⁾ av rådet. Dess främsta delar är följande:

- > Europeiska unionens solidaritetsfond skall "huvudsakligen" sättas in vid större naturkatastrofer och gäller för såväl medlemsstater som kandidatländer för vilka anslutningsförhandlingar pågår. Kommissionens ursprungliga förslag omfattade ekokatastrofer och miljökatastrofer men verksamhetsområdet begränsades för att inte komma i konflikt med principen om att "förorenaren betalar" och för att undvika att den ansvariga parten skulle befrias från sitt juridiska ansvar för de orsakade skadorna.
- > Katastroferna anses vara "större" om skadorna den orsakar uppskattas överskrida en fastställd gräns på 3 miljarder euro (i 2002 års priser) eller 0,6 % av landets bruttonationalinkomst (BNI) (kommissionen hade ursprungligen föreslagit 1 miljard eller 0,5 % av BNI). Med hjälp av detta dubbla kriterium går det att ta hänsyn till det relativa välståndet och den ekonomiska kraften i landet i

fråga (se tabellen över aktuella gränsvärden för mobilisering i absoluta värden per land).

I detta sammanhang måste man dock notera att kommissionen endast tar hänsyn till direkta skador. Ingen hänsyn tas till de indirekta skador som kan uppstå till följd av inkomst- och produktionsbortfall, för vilka det inte finns någon jämförbar bedömningsmetod som är allmänt godkänd.

- > Under exceptionella omständigheter kan bidrag beviljas från fonden även för katastrofer som inte når upp till de fastställda gränsvärdena för skadorna:
 1. När en större katastrof i ett land även berör ett grannland (oavsett omfattningen av skadorna i detta land).
 2. För regionala katastrofer som är "ovanligt allvarliga", för vilka särskilt stränga kriterier gäller (se nedan). Lagstiftaren låter dock tydligt förstå att detta skall utgöra undantag, och begär att kommissionen skall behandla sådana ansökningar "med största möjliga återhållsamhet". Som ytterligare en försiktighetsåtgärd har rådet beslutat att begränsa den årliga summa som kan tilldelas med dessa subventioner till 75 miljoner euro.
- > Ansökningar skall läggas fram av den nationella regeringen i det drabbade landet (inte av regionala eller lokala myndigheter) och kommissionen skall ha mottagit dem inom 10 veckor räknat från det datum då de första skadorna inträffade.

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 2012/2002, EGT L 311, 11.11.2002.

- > Utbetalningar från fonden skall begränsas till offentliga utgifter och får endast tjäna som finansiering av följande nödvändiga krisåtgärder:
 - (a) Återställa infrastrukturen i funktionsdugligt skick (på områdena energi, vatten, transporter men också hälsa och utbildning).
 - (b) Tillhandahålla provisoriska bostäder och räddningstjänst.
 - (c) Säkra förebyggande infrastrukturer och skydda kulturarvet.
 - (d) Röja katastrofdrabbade områden, inklusive naturområden.
- > Försäkrade eller försäkringsbara skador är undantagna liksom rent förebyggande åtgärder. Att begreppet icke försäkringsbar har förts in i förordningen är huvudsakligen för att principen "förorenaren betalar" inte skall nedvärderas, liksom skyldigheten att vidta tillräckliga säkerhetsåtgärder. Därmed kan privata skador och företagsskador inte ersättas. För offentliga tillgångar, som de flesta länder i allmänhet inte försäkrar, kan dock ges bidrag inom ovanstående gränser.
- > Solidaritetsfonden förutsätts vara så **lite byråkratisk** som möjligt. Därför, och i motsats till strukturfonderna, planeras ingen programplanering eller samfinansiering, inte heller någon detaljerad uppföljning eller rapportering. Hur biståndet skall användas, och till vilket projekt, överläts helt till det mottagande landet. Kommissionen har dock beslutat att avlägga besök i området, vilket ger biståndsmottagarna möjlighet att be om råd om de behöver det, men det ger också kommissionen möjlighet att för-

säkra sig om att användningen är lämplig och att de framtida steg som har gjorts är tillräckliga för att man skall kunna tro att subventionen skall vara fullt utnyttjad inom året.

- > Kommissionen och den mottagande staten skall dock sluta ett avtal om igångsättande, i vilket skall fastställas minimikrav för ansvarsfördelning, ekonomisk kontroll osv. och där skall även definieras vilka typer av åtgärder som planeras. När avtalet har undertecknats skall kommissionen betala ut hela subventionen och mottagaren har ett år på sig att använda den. Denna tidsfrist på ett år kan inte förlängas.
- > Sex månader efter slutförandet skall den mottagande staten lägga fram en slutrapport till kommissionen, i vilken skall visas att subventionen har använts på rätt sätt. Medel som inte har utnyttjats eller som har utnyttjats på fel sätt skall betalas tillbaka. Därefter avslutar kommissionen akten.

Gränsvärden för större katastrofer per land under 2004

Land	Gränsvärde (miljoner euro)	Land	Gränsvärde (miljoner euro)
Belgien	1 596,775	Förenade kungariket	3 066,255
Danmark	1 083,705	Bulgarien	99,563
Tyskland	3 066,255	Cypern	63,803
Grekland	849,027	Republiken Tjeckien	424,259
Spanien	3 066,255	Estland	38,082
Frankrike	3 066,255	Ungern	373,017
Irland	634,065	Litauen	87,039
Italien	3 066,255	Lettland	55,426
Luxemburg	116,321	Malta	25,119
Nederländerna	2 658,006	Polen	1 212,140
Österrike	1 273,720	Rumänien	289,248
Portugal	757,625	Slovenien	132,975
Finland	837,714	Slovakien	152,626
Sverige	1 518,971		

De gränsvärden som tillämpas 2004 motsvarar 0,6 % av BNI (siffror från 2002) med ett maximalt belopp på 3 miljarder i 2002 års priser, dvs. 3,066255 miljarder euro.

Finansiering av solidariteten

Ett stort problem som uppstod när solidaritetsfonden skapades var att fastställa ett lämpligt finansieringssätt. Efter som gemenskapsbudgeten, inom ramen för de ekonomiska perspektiven 2000–2006, inte tillät att tillräckliga resurser frigjordes på ett tillförlitligt sätt, beslutades att medel till solidaritetsfonden skulle mobiliseras utanför den normala budgeten och att den skulle ges ytterligare "färska" resurser. När det gäller budgettekniska termer var detta endast möjligt genom att ett nytt "flexibilitetsinstrument" skapades och genom en översyn av det interinstitutionella avtalet om budgetdisciplin mellan rådet, parlamentet och kommissionen. På grundval av detta kan fonden tilldela subventioner på 1 miljard euro per år. Endast den summa som anses nödvändig i varje enskilt fall skall dock mobiliseras eftersom ej utnyttjade resurser inte kan överföras till nästa budgetår.

Satellitfoto av skogsbränderna i Portugal och Spanien 2002.

Det innebär att kommissionen inte själv kan besluta om mobilisering av solidaritetsfonden. Efter en fördjupad granskning av ansökningen kan kommissionen endast föreslå denna mobilisering, och därefter krävs ett fullständigt förfarande för att anta en korrigerande budget som innehåller den summa som anses nödvändig. Det är inte förrän kommissionen har fått klartecken från rådet och parlamentet som den kan bevilja subventionen.

Detta förfarande, som kan synas tungt och tidskrävande, har dock den fördelen att parlamentet och rådet deltar helt i varje situation till vilken har ansökts om europeisk solidaritet.

Biståndssumman

Rådets förordning innehåller ingen specifik regel om hur summan skall fastställas för det bidrag som skall beviljas. Den innehåller dock ett visst antal anvisningar, särskilt kravet på att alla ansökningar skall behandlas rättvist. Dessutom, för att principerna om öppenhet, solidaritet och subsidiaritet skall respekteras, har kommissionen antagit ett progressivt system i två delar: en första bidragssats (2,5 %) för den del av skadorna som ligger under gränsvärdet för "större katastrof", till vilken kommer en högre sats (6 %) för den del av skadorna som överstiger gränsvärdet. Samma metod tillämpas för ovanligt allvarliga regionala katastrofer vars skador inte når upp till dessa gränsvärden, och bidrag beviljas i motsvarande fall med 2,5 % av de totala direkta skadorna.

Med den här metoden kan fler subventioner per år beviljas, för katastrofer av olika omfattning och som drabbar länder som inte har samma ekonomiska kraft. Styrkan i bidraget är också mer markerad vid större katastrofer än vid mindre och varierar beroende på det drabbade landets kapacitet att klara av situationen med egna medel.

Begäran om mobilisering från solidaritetsfonden (november 2002–september 2004)

	Land	Typ av katastrof	Omfattning	Beviljat bistånd (miljoner euro)
2002	Österrike	Översvämningar	större	134
	Tjeckien	Översvämningar	större	129
	Frankrike	Översvämningar (Gard)	regional	21
	Tyskland	Översvämningar	större	444
2003	Spanien	Oljeutsläpp ("Prestige")	regional	8,626
	Italien	Jordbävning (Apulien/Molise)	regional	30,826
	Italien	Vulkanutbrott (Etna)	regional	16,798
	Italien	Översvämningar (Norditalien)		Avslag
	Grekland	Hårt vinterväder		Avslag
	Portugal	Skogsbränder	större	48,539
	Frankrike	Skogsbränder (Sydfrankrike)		Avslag
	Spanien	Skogsbränder (portugisiska gränsen)	grannland	1,331
	Malta	Översvämningar	större	0,961
	Italien	Översvämningar (Frioul-Vénétie Julienne)		Avslag
2004	Frankrike	Översvämningar	regional	19,625
	Spanien	Översvämningar (Malaga)		Avslag
	Spanien	Skogsbränder		Pågående
Summa beviljat bistånd				854,706

Frankrike: uppröjning efter Rhône's översvämning i december 2003.

Verkställande av förordningen

Fram till september 2004 hade kommissionen mottagit sammanlagt 17 ansökningar om mobilisering av solidaritetsfonden (se tabellen), vilket är en ganska överraskande siffra.

Endast fem av dessa ansökningar godkändes inom kategorin "större katastrofer" (skador över gränsvärdet): översvämningar i Tjeckien, Tyskland och Österrike 2002, skogsbränder i Portugal och oväder samt översvämningar på Malta 2003. Ansökningen för vinteroväder från Grekland bedömdes inte uppfylla detta kriterium. En ansökan, som handlade om skogsbränderna som drabbade Spanien 2003, beviljades enligt kriteriet "grannland", medan tio andra ansökningar, dvs. majoriteten av fallen, faller under

kategorin "regional katastrof". En enda, förlisningen av oljetankern "Prestige", var av annan orsak än naturlig.

Granskningen av ansökningarna visade att det var nödvändigt att tolka vissa väsentliga begrepp i förordningen för att de skulle kunna tillämpas i praktiken. I den rapport som publicerades 2004 ⁽⁵⁾ redogör kommissionen för olika problem som den har stött på och beskriver den metod som har utarbetats för att garantera en rättvis och konsekvent behandling av ansökningarna.

Italien: Etnas utbrott hösten 2002.

De flesta svårigheterna gäller ansökningar om exceptionell mobilisering av fonden med hänvisning till kriteriet ovanligt allvarlig regional katastrof. Detta är en mobilisering som måste uppfylla tre villkor: 1) katastrofen skall vara "huvudsakligen" naturlig, 2) den största delen av befolkningen i regionen skall påverkas och 3) allvarliga och långvariga återverkningar på levnadsförhållandena och den ekonomiska stabiliteten i regionen skall ha påvisats.

Dessutom understryks i förordningen nödvändigheten att ge särskild uppmärksamhet åt avlägsna och isolerade regioner.

Dessa kriterier orsakar specifika problem. I synnerhet skall den ansökande staten lämna exakt uppgift om den drabbade regionen och om den befolkning som bor där. Den skall påvisa att minst 50 % av invånarna har lidit personlig skada eller annan allvarlig skada till följd av katastrofen. Även om det inte krävs att man följer administrativa gränser (eftersom katastrofer inte gör det), måste den drabbade regionen i alla fall vara angränsande. En samling av spridda geografiska händelser godkännes inte. På samma sätt gäller att med tanke på solidaritetsfondens existensberättigande skall det område eller den befolkning som drabbats vara viktig i det nationella sammanhanget, vilket utesluter händelser som är rent lokala och för vilka kriteriet ekonomisk stabilitet inte är utmärkande. Den negativa effekten på levnadsförhållandena, så som långvarigt provisoriskt boende, långvarig oåtkomlighet till normal infrastruktur (vatten, energi, huvudsaklig infrastruktur för transport, telekommunikationer osv.) och långvariga hälsorisker skall påvisas och ha en beräknad varaktighet som inte skall understiga ett år. Även om det inte är ett kriterium i sig att en region ligger avlägset eller isolerat, skall ändå ansökningar

för mer centralt belägna regioner innehålla särskilt allvarliga skäl.

Alla dessa villkor skall vara uppfyllda för att katastrofen skall betraktas som "ovanligt allvarlig" eftersom den genom sin typ, omfattningen av de skador som orsakats eller effekten på den berörda regionen överstiger vad man rimligen kunde förvänta sig. Mellan december 2002 och september 2004 bedömde kommissionen att endast sex ansökningar av denna typ uppfyllde kriterierna och föreslog mobilisering av fonden. Fyra andra avsågs.

Återuppbyggnad av en bro i regionen Pilsen (Tjeckien).

Pont du Gard (Frankrike): i förgrunden en skyddsmur som rests med hjälp från solidaritetsfonden.

⁽⁵⁾ Se fotnot 1.

De främsta erfarenheterna

Anledningen till att solidaritetsfonden skapades och konceptet som stöder den var en vilja att ge unionen ett instrument som skulle göra det möjligt att visa ekonomisk solidaritet med medlemsstater och kandidatländer som drabbas av en katastrof av sådana ovanliga proportioner att deras kapacitet att klara av den når sina gränser. Det var under dessa omständigheter – enligt subsidiaritetsprincipen – som medlemsstaterna beslutade att mobilisera ekonomiska resurser utanför den normala gemenskapsbudgeten.

De fem större katastrofer, för vilka solidaritetsfonden har använts sedan 2002, har visat dess effektivitet och att den fyller sin funktion. Vissa administrativa förbättringar återstår liksom en rationalisering av budgetförfarandet, vilket skulle ge en snabbare utbetalning av bidragen.

För sådana fall som inte faller under fondens huvudsakliga tillämpningsområde skall besluten vara mer nyanseerade.

Ansökningar om mobilisering av fonden för katastrofer vars skador ligger under gränsvärdet för "större katastrofer" utgör en majoritet och inte undantag. Det har ibland visat sig svårt att värdera specifika motsvarande kriterier, vilket har gett upphov till dröjsmål.

Trots dessa svagheter och viss kritik från rådet om bristen på skärpa i tillämpningen av kriterierna, kan man dra slutsatsen att även för exceptionella fall har fonden i allmänhet fungerat tillfredsställande. Senare ansökningar har dock visat en tendens att gälla hjälp för kata-

strofer av mindre omfång, trots de tydliga anvisningarna om fondens verksamhetsområde. Det återstår att se om detta kommer att få återverkningar på lagstiftningen.

Och i framtiden?

Kommissionen anger i sin rapport den 26 maj 2004 att det efter mindre än två års tillämpning ännu är för tidigt att göra någon definitiv bedömning av hur fonden fungerar och att föreslå viktigare förändringar i förordningen, trots de problem som redan har identifierats.

För övrigt framstår det allt tydligare att solidaritetsfonden och de olika gemenskapsinstrumenten som för närvarande finns att tillgå, inte alls är tillräckliga för att unionen skall kunna reagera på lämpligt sätt vid alla eventuella större kriser där en åtgärd på unionsnivå är önskvärd. Sådana situationer skulle kunna vara exempelvis terroristattentat, större tekniska olyckor eller hot mot folkhälsan.

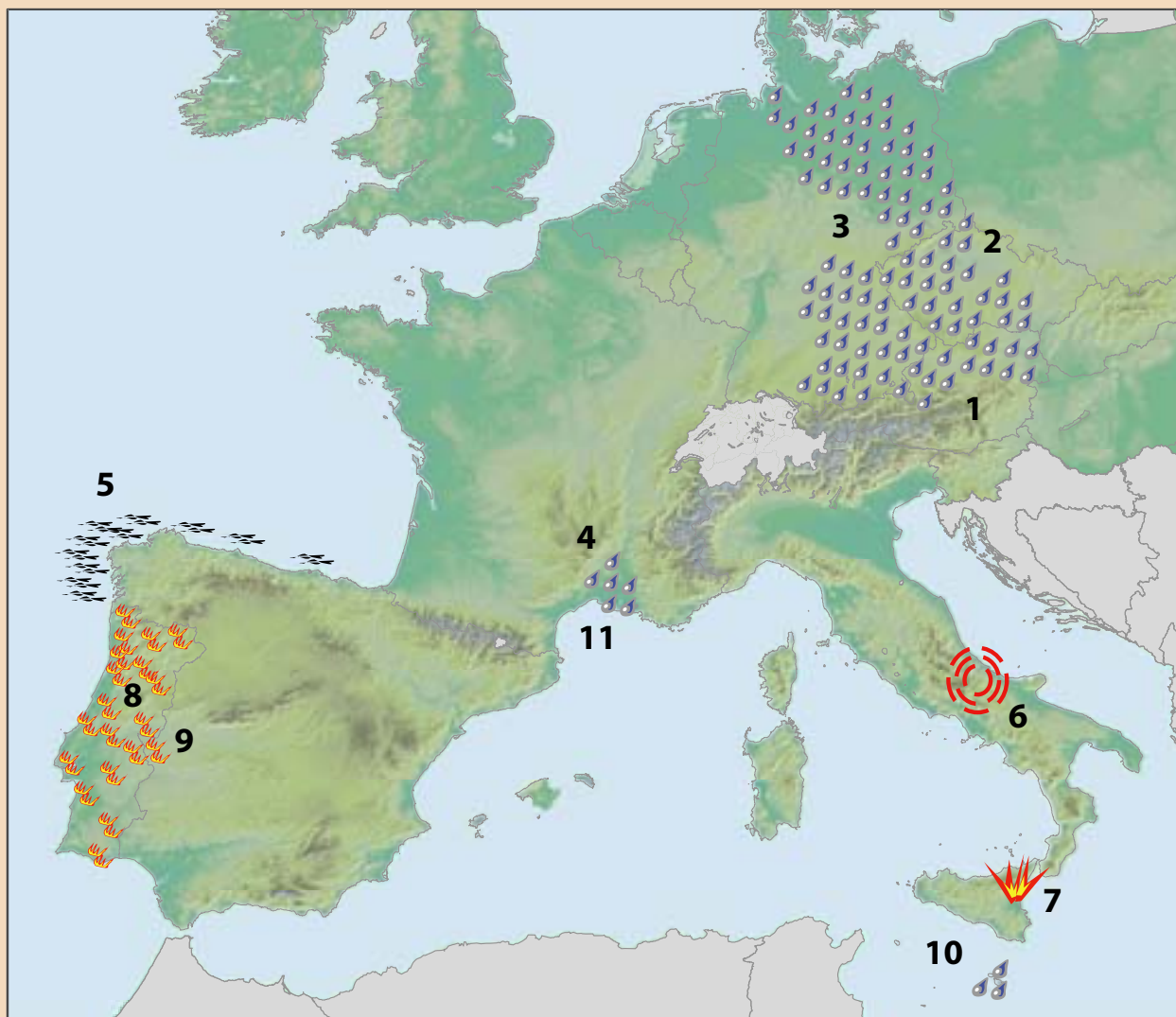
Dessa tankar har lett till att kommissionen i sitt meddelande om budgetplanen 2007–2013 ⁽⁶⁾ har infogat ett förslag i syfte att gruppera befintliga åtgärder och instrument på europainivå, liksom ett visst antal nya eller kompletterande initiativ, inom ramen för ett instrument för solidaritet och snabb reaktion som skall möjliggöra gemensamma lösningar vid krissituationer och ge medborgarna möjlighet till en europeisk insats vid en större katastrof. Det kan också användas till att finansiera stöd till offer för terrorism, för att tillgodose behoven av civilförsvar och för att avhjälpa folkhälso-kriser och verkningar av andra naturkatastrofer. Detta är bara början.

Provisorisk skolbyggnad som finansierats med bidrag från solidaritetsfonden för de olycksdrabbade i San Giuliano di Puglia (Italien).

⁽⁶⁾ Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet: Budgetplan 2007–2013, KOM(2004) 487 slutlig av den 14 juli 2004.

Europeiska unionens solidaritetsfond

Mobilisering av solidaritetsfonden mellan november 2002 och september 2004

2002		Miljoner euro	2003		Miljoner euro	2004		Miljoner euro
1. Österrike	Översvämnningar	134,000	5. Spanien	Oljeutsläpp	8,626	11. Frankrike		
2. Republiken Tjeckien	Översvämnningar	129,000	6. Italien	Jordbävning	30,826	(Rhône)	Översvämnningar	19,625
3. Tyskland	Översvämnningar	444,000	7. Italien (Etna)	Vulkanutbrott	16,798			
4. Frankrike (Gard)	Översvämnningar	21,000	8. Portugal	Bränder	48,539			
			9. Spanien	Bränder	1,331			
			10. Malta	Översvämnningar	0,961			

Solidaritetsfonden i Sachsen (Tyskland)

En snabb och anpassad reaktion på översvämningarna i augusti 2002

av Ulrich Kraus ⁽¹⁾

Det snabba återupprättandet av situationen i Sachsen, en region som drabbades hårt av översvämningarna i augusti 2002, visar på ett utomordentligt sätt vad som är målet med Europeiska unionens solidaritetsfond: att efter en katastrof så snabbt som möjligt underlätta återuppbyggnaden av tekniska och sociala infrastrukturer.

Hängbron i Grimma före och efter insatsen från solidaritetsfonden.

Mellan den 10 och 19 augusti 2002 föll mycket häftiga regn som särskilt i Elbes övre flodområde och i dess bifloder orsakade höjningar av vattennivån i en förödande och aldrig tidigare skadad omfattning i Tyskland, och alldeles särskilt i delstaten Sachsen. Den 12 augusti föll enorma regnmängder, på sina ställen över 400 ml per m², under en tidsrymd av 24 timmar. Detta ledde till att Elbes bifloder som rinner genom Erzgebirge översvämmades. Våldsamma strömmar banade sig väg genom de smala dalgångarna i massivet och drog med sig allt som kom i deras väg. Ungefär fem dagar efter dessa första skyfall steg Elbe en andra gång. Enorma vattenmassor strömmade ut i floden från dess många tjeckiska och tyska bifloder, och den 17 augusti nådde den i Dresden ett rekordhøgt vattenstånd på 9,40 m – ca 70 cm högre än vad som ditintills hade noterats i den sachsiska huvudstaden, den stad som drabbades värst av översvämningarna.

Den mest dramatiska konsekvensen av den här katastrofen var att 20 människor fördes bort av vattenmassorna och miste livet. Två tredjedelar av delstaten översvämmades. Ungefär 25 000 bostäder skadades, varav 400 blev helt förstörda. Närmare 740 km vägar, 466 broar och 20 % av det sachsiska järnvägsnätet skadades eller förstördes. Närmare 10 % av sjukhusen i delstaten tvingades evakueras p.g.a. översvämningarna, som också påverkade 280 andra sociala inrättningar: ålderdomshem, handikapphem osv. Ett stort antal monument och kulturella byggnader,

t.ex. den berömda Semperoper och Zwinger i Dresden, skadades allvarligt av vattenmassorna. Slutligen vattenskadades närmare 12 000 företag med ca 100 000 anställda, vilket i vissa fall störde verksamheten varaktigt och kännbart.

Totalt har över 100 000 skador bedömts i delstaten Sachsen. Summan av de anmälda skadorna uppgår till ungefär 8,7 miljarder euro varav närmare 6,7 miljarder motsvarar skador för vilka ersättning kan betalas, enligt kriterierna för de hjälpprogram som har genomförts. En miljard euro har finansierats med privata insatser, t.ex. ersättning från försäkringsbolag, donationskampanjer och fonder som tillhör drabbade personer. De 5,75 miljarder euro som återstår har skaffats fram genom allmänna medel: totalt ca 4,8 miljarder euro har tilldelats ur Europeiska unionens solidaritetsfond och biståndsfonden för återuppbyggnad av Tyskland. Under de närmaste åren måste alltså Sachsen och de drabbade kommunerna själva betala ca 950 miljoner euro – enbart för skadad infrastruktur – för att utplåna alla spår av katastrofen.

En återuppbyggnadsenhet inrättades redan under pågående katastrof, i syfte att samordna nödvändiga hjälpinsatser.

⁽¹⁾ Justitiedepartementet i delstaten Sachsen, direktör för återuppbyggnadsenheten.

Det handlade framför allt om att ta hand om befolkningen i de mest drabbade områdena och att återupprätta tillgängligheten till dessa på vägarna. Det var i första hand nödvändigt att provisoriskt bygga upp ett stort antal vägar igen, vilka bokstavligen talat hade förts bort av strömmen i de stigande vattenmassorna, liksom broar och vatten- och gasledningar.

Det var också viktigt att korrekt fastställa omfattningen av skadorna. Det blev därför nödvändigt att komma överens om gemensamma kriterier som skulle ligga till grund för skadebedömningen och uppskattningen av kostnaderna för en hållbar återuppbyggnad. Endast de skador som direkt var orsakade av översvämningarna, såsom förstörda bostäder, företag och infrastruktur, beaktades i sammanställningen över katastrofen. Ingen hänsyn togs till indirekta skador såsom inkomstförlusten som ett företag framförde, eftersom sådan är mycket svårt att beräkna. Beräkningen av de direkta skadorna överläts till en mängd experter som rekryterades från hela Tyskland och även utanför landets gränser.

Den 11 december 2002 beslutade Europeiska kommissionen att bevilja Tyskland hjälp med 444 miljoner euro från solidaritetsfonden, som bidrag till finansieringen av hjälpinsatserna vid översvämningen i augusti 2002. Avtalet om tillämpningen av detta beslut undertecknades redan dagen därpå av Europeiska kommissionen och medlemsstaten.

Med hänsyn till den federala strukturen i Tyskland faller användningen av bidraget från solidaritetsfonden under både de federala myndigheterna och myndigheterna i de berörda delstaterna. I delstaten Sachsen finns tre olika administrativa nivåer som har deltagit i verkställandet av solidaritetsfonden, under ledning av återuppbyggnadsenheten inom det sachsiska kanslikontoret. Uppdraget för denna avdelning, som har lett samordningen och organisationen av den ekonomiska hjälpen mellan olika kompetensnivåer, har huvudsakligen bestått i att

- > reglera de praktiska detaljerna tillsammans med federalstaten och Europeiska kommissionen,
- > definiera villkor för förfarandet,
- > lösa problemen vid genomförandet med de specifika behöriga departementen och de avdelningar som hade ansvaret för tilldelningen av hjälpen.

Genomförandet av åtgärderna föll på de olika behöriga ministerierna. Deras uppgift bestod främst i att på det tekniska planet konkretisera de finansierade åtgärderna och utföra det administrativa verkställandet och kontrollen av hjälpen från solidaritetsfonden.

En oberoende organisation som lyder under finansdepartementet i Sachsen har intygat att åtgärden har slutförts. Detta skedde efter en kontroll av att bidragstagarna och de avdelningar som hade ansvar för tilldelningen hade utnyttjat hjälpen enligt de fastställda målen. Tack vare den långa erfarenhet som administrationen av strukturfonderna hade gett hos de olika berörda avdelningarna, kunde denna granskning genomföras effektivt.

Av de 265 miljoner euro som tilldelades till Sachsen från solidaritetsfonden, användes ca 60 % till finansieringen av skyddsåtgärder och kampen mot översvämningar under pågående katastrof. Det handlade särskilt om att finansiera hjälpinsatserna. Med solidaritetsfonden blev det också möjligt att täcka kostnaderna för evakuering och provisoriska bostäder för den drabbade befolkningen, liksom för nödenheter och läkarvård för denna under och efter katastrofen. Slutligen finansierades genom solidaritetsfonden omedelbara åtgärder för att undanröja förödelsen av vattenmassorna: rengöring, röjning, evakuering av uppslammad jord som fördes med vattnet, och även nödvändiga åtgärder för ett första återställande av den förstörda infrastrukturen.

De återstående ca 40 % av den ekonomiska europeiska hjälpen till Sachsen avdelades till omedelbara åtgärder i syfte att undanröja all överhängande fara, återställa infrastrukturen – vägar, floder och sociala och hälsomässiga strukturer – som var helt förstörd, och att skydda kulturarvet. Räddningsinsatserna på Theaterplatz i Dresden, med slotet Zwinger och palatset Taschenberg, som är lika ansedda som Semperoper, är ett bra exempel på detta. Redan den 12 augusti 2002 föll denna magnifika esplanad offer för vattenmassorna från Weißeritz som på ett ögonblick översvämmade den.

Tack vare de ytterst snabba insatserna – ibland till och med under pågående katastrof – med diverse olika skyddsåtgärder, schaktning och reparation, kunde delstaten Sachsen hejda förstörelsen som följde på vattnets stigning. Större delen av insatserna finansierades genom solidaritetsfonden. De snabba undanröjningsåtgärderna hindrade alla utbrott av sjukdomar. Detta gjorde också att man på bara några dagar återigen via riksvägar och andra allmänna vägar kunde nå de mest drabbade regionerna, vilka främst var belägna i djupt liggande dalar, omslutna av Erzgebirge som genomkorsades av Elbes bifloder. På bara några veckor var anslutningen till det allmänna vatten- och gasnätet återupprättad. Dessutom lyckades man på bara några månader avlägsna skadorna på de kulturella och historiska byggnaderna som mycket snabbt kunde ta emot besökare igen.

Den sachsiska regeringen hade satt som mål att före utgången av 2004 ha åtgärdat så mycket som möjligt av skadorna som orsakades av översvämningarna i augusti 2002. Reparationsarbetet skulle också utgöra en hållbar återuppbyggnad, dvs. att skadorna skall kunna minskas till ett minimum vid eventuella nya översvämningar. Den regionala sachsiska lagstiftningen, t.ex. den sachsiska vattenlagen, har anpassats i detta syfte. I dag, två år efter de fruktansvärda händelserna i augusti 2002, kan man utan tvekan intyga att målet kommer att nås. Men med tanke på skadornas omfattning gick en sådan prestation inte av sig själv. Stödet från solidaritetsfonden spelade absolut en avgörande roll, både på det materiella planet och i fråga om det snabba genomförandet av reparationerna. Det är framför allt regeln om att subventionen skall användas inom ett år som – i Sachsen och på andra håll – har bidragit till att återuppbyggnadsåtgärder har kunnat genomföras så snabbt.

Republiken Tjeckien

"Genomförande av Europeiska unionens solidaritetsfond i Tjeckien"

Dominika Heřtová, programansvarig, Centrum för utlandshjälp, Finansdepartementet i Tjeckien

Tjeckien drabbades i augusti 2002 av extrema väderleksförhållanden, särskilt skyfall som orsakade förödande högvattenstånd. Nio av landets fjorton regioner berördes av översvämningarna. 17 personer omkom och 200 000 tvingades evakueras. Totalt var 6 % av det tjeckiska territoriet fullständigt översvämmat. Den totala kostnaden för skadorna har värderats till över 2,3 miljarder euro.

Tack vare Europeiska kommissionen, som snabbt reagerade på katastrofen och inrättade Europeiska unionens solidaritetsfond, fick de drabbade tjeckiska regionerna nästan omedelbart ett bistånd på 129 miljoner euro, vilket tilldelades i december 2002. Fördelningen anförtroddes åt Centrum för utlandshjälp inom finansdepartementet. Det är dock slutmottagarna (kommuner, regioner och olika nationella enheter, sammanslutningar, privata energiproduktions- och distributionsföretag osv.) som i första hand har varit ansvariga för att uppskatta de kostnader som man skulle kunna ansöka om bidrag för från solidaritetsfonden.

Bidrag har i första hand tilldelats för akuta arbeten och återuppbyggnad av den sanitära infrastrukturen, eftersom det var absolut nödvändigt att täcka kostnaderna för provisoriskt boende för evakuerade personer och att få igång försörjningen av vatten och energi. Inom stadsområdena koncentrerades hjälpen på rengöring och upptorkning av kommunala byggnader och på bortforsling av lera och avfall. Inom landsbygdsområden finansierade hjälpen schaktnings- och reparationsarbeten och även tillfällig förstärkning av flodstränder.

Förutom dessa akuta åtgärder ägnades en stor del av subventionen från solidaritetsfonden åt förnyelse av transportinfrastrukturen, till att börja med lokala vägar, broar, trottoarer och järnvägar. Ett stort stöd tilldelades för återuppbyggnad av stadsområden, och till rening av dricksvatten och avloppsvatten.

Eftersom det var ungefär samma typ av skador som orsakades i alla regioner som drabbades av översvämningarna 2002, genomfördes dessa åtgärder i alla regioner. Några specifika åtgärder fick dock också stöd från solidaritetsfonden. Det var t.ex. en summa på 3 169 371 euro som tilldelades för räddningsinsatser för minnesmärket Terezín (Theresienstadt). Det gällde att skydda dessa unika befästningar, rengöra det gamla dräneringssystemet och utföra grundläggande reparationer. En summa på 466 099 euro avsattes också till att rädda historiska arkiv och andra värde-

fulla dokument som hade skadats av översvämningarna. Efter katastrofen djupfrystes arkiven omedelbart i syfte att förhindra ännu mer skada på dem. Upptätnings-, desinficerings- och torkningsarbetet har dock visat sig extremt kostsamt och kan därför endast utföras successivt. Ett bidrag från solidaritetsfonden täckte en del av kostnaderna för detta arbete.

De allra allvarligaste skadorna av översvämningarna drabbade landets huvudstad Prag (och dess historiska stadsdel) samt de centrala delarna av regionen Böhmen. Staden Prag tilldelades en total summa på 60 187 314,50 euro. Tack vare fonden kunde åtgärder för bostäder och allmänna transporter genomföras, särskilt för rengöring och torkning av översvämmade tunnelbanestationer. Merparten av de pengar som tilldelades staden ägnades åt att bygga upp kulturarvet och till hälsovårdsåtgärder. Återstående medel har använts till utbildning, återskapande av de kommunala grönområdena och till Prags zoo. Ett specifikt bidrag gavs till rengöring och reparation av kvarteret Karlin, som var det mest skadade.

Förebyggande åtgärder

Översvämningarna i augusti 2002 var av extrem art. För de främsta vattendragen uppskattas att sådana här förhållanden förmodligen inte råder mer än vart 500:e till 1 000:e år. Det är under sådana omständigheter helt omöjligt att vidta tillräckliga skyddsåtgärder för att helt undvika skador. Efter översvämningarna 2002 har dock hittills gällande åtgärder analyserats. Iakttagelser och rekommendationer till följd av dessa analyser ingår för närvarande i skyddssystemet mot översvämningar på regional och nationell nivå. För övrigt har möjligheterna att finansiera förebyggande åtgärder mot översvämningar via strukturfonderna behandlats inom gemenskapsstödråmen till Tjeckien och i det unika programplaneringsdokumentet för regionen Prag.

Verkställandet av solidaritetsfonden i Tjeckien avslutades i januari 2004. Bidraget från den har spelat stor roll för att hjälpa de tjeckiska regionerna att klara konsekvenserna av översvämningarna i augusti 2002. Biståndet har av alla aktörer uppfattats som ett exempel på solidaritet och snabbt ingripande från Europeiska unionen.

Kontakt: Dominika.Hertova@mfcz.cz

MALTA

Bidrag till Malta och Gozo

Total kostnad: 30 172 291 euro
EU-bidrag: 961 220 euro

"Mellan den 15 och 17 september 2003 drabbades den maltesiska arkipelagen av mycket starka vindar och regn, vilket orsakade översvämningar och stora materiella skador. Hjälp tilldelades från Europeiska unionen via solidaritetsfonden och bidrog till att bekosta följande åtgärder: rengöring och reparation av vattenledningar, återställande av energidistributionsnätet, reparation av vägnätet, strukturarbeten för att förstärka vissa offentliga byggnader, schaktning och bortforsling av avfall som fallit ned i vattendragen, hjälpsatser, skydd och restaurering av kulturarvet samt av kulturella platser."

Marlene Bonnici, generaldirektör, samordning av planering och prioriteringar
info.ppcd@gov.mt (<http://ppcd.gov.mt>)

ÖSTERRIKE

Återställd infrastruktur

Total kostnad: 194 000 000 euro
EU-bidrag: 134 000 000 euro

"Översvämningarna i augusti 2002 orsakade mycket stora skador på den allmänna infrastrukturen. Skadorna har uppskattats till 2,9 miljarder euro. De regioner som drabbades var framför allt delstaterna Oberösterreich, Niederösterreich och Salzburg. 60 % av bidraget från solidaritetsfonden användes till att snabbt reparera transportinfrastrukturen – järnvägar, flodvägar och landsvägar. 35 % användes för att säkra stränderna till vattendragen. Resten bidrog till att finansiera rengöring av naturområden och återställa vatten- och energiförsörjningen, telekommunikationer och skolor."

Siegfried Jachs, inrikesminister i Österrike
siegfried.jachs@bmi.gv.at

FRANKRIKE

Rhône: Hjälp till drabbade och förebyggande åtgärder mot översvämningar

Total kostnad: 870 000 000 euro
EU-bidrag: 19 625 000 euro

"Bidrag från Europeiska unionens solidaritetsfond beviljades brådsnande i mars 2004 för att täcka reparation av icke försäkrade skador som orsakades av översvämningar i december 2003 i Rhônes delta, i regionerna Languedoc-Roussillon och Provence-Alpes-Côte d'Azur. Floden hade då nått sin dittills högsta nivå under de år som Rhônes flöde har mätts. Det europeiska bidraget togs emot i juni 2004 och har använts till att täcka kostnader för krisåtgärder (hjälp till drabbade) och framför allt till att återställa skyddsanordningar mot översvämningar, enligt en sammanhållen och heltäckande plan vars syfte är att hantera vattenstigningar i hela Rhônes flodområde, från Genèvejön (Lac Léman) ända ned till Medelhavet. Dessa arbeten pågår och kommer att göra det möjligt att återställa nödvändigt skydd för att motverka riskerna för höjt vattenstånd, vilket återkommer varje vinter."

Frédéric Dohet, biträdande generalsekreterare för regionala frågor, prefektur i regionen Provence-Alpes-Côte d'Azur
Frederic.DOHET@pacapref.gouv.fr

SPANIEN

Sanering efter oljeutsläppet från "Prestige"

Total kostnad: 12 600 000 euro
EU-bidrag: 8 626 000 euro

"Nationalparken (hav och land) på de atlantiska öarna i Galicien omfattar flera skärgårdsområden (Ons, Cies och Salvora) samt havsdjupen vid kontinentalplattformen som omger dem. I november 2002 drabbades denna naturmiljö, som är extremt rik och mångsidig samt en tillflykt för många fågelarter och undervattensarter, direkt av oljeutsläppet från oljetankern "Prestige". En krisåtgärd genomfördes för att samla in råoljan och rengöra de områden som drabbats och den mobiliserade all personal i alla spanska nationalparker. Ungefär 10 000 hektar stränder och havsdjup rengjordes för hand. Nya experimentmetoder, såsom kolsyreblästring och biorestauration, har testats och sedan använts längs hela den drabbade stranden. Dessa insatser har delvis ersatts av Europeiska kommissionen som den 15 december 2003 beslutade att bidrag från solidaritetsfonden skulle ges med 8 626 000 euro."

Jesús Casas, direktör för planering och teknisk programmering, självständiga byrån för nationalparkerna
jesus.casas@oapn.mma.es

Portugal

"Solidaritetsfonden och bränderna i Monchique sommaren 2003"

Carlos Tuta, ordförande i kommunen Monchique, ledamot i Regionkommittén

Monchique (5 400 invånare) skiljer sig från de flesta andra kommuner i Algarve på så sätt att den inte har några stränder, men väl ett stort skogsområde. Detta område med södra Portugals högsta topp, berget Fóia (903 m), är ett bergsområde som utgör ett verkligt komplement till turistutbudet i Algarve. Turismen är för övrigt här som i resten av regionen den främsta ekonomiska verksamheten. Övriga resurser är knutna till djuruppfödning, särskilt svin, och till skogsbruk, huvudsakligen eukalyptus.

Under sommaren 2003 drabbades kommunen hårt av bränder som berörde 82,5 % av dess territorium och som lade jordbruk och skogsbruk, boskapsuppfödningar, bostäder, anläggningar och infrastruktur i aska. Kartläggningen av skadorna omfattar 79 ödelagda hus, däribland 44 permanentbostäder. Flera uppfödningsskolor förstördes, ofta tillsammans med sin boskap.

När det gäller kulturarvet förstörde bränderna stora planteringar av eukalyptus, korkek, tall, kastanjeträd, liksom stora busk- och trädområden. Inom andra områden ödelade elden framför allt trädgårds- och fruktodlingar.

Katastrofen drabbade inte bara det naturliga och uppbyggda arvet i kommunen utan ger också långsiktiga, mycket olyckliga effekter på bergsekonomin i Algarve och på försörjningen för befolkningen på vissa orter.

När det gäller den allmänna infrastrukturen konstaterades en mängd skador, både på väg- och vattennätet, för vattenförsörjning och vattenrening och för andra anläggningar. Man kan också notera att vägskyltar och märkning på vägarna har skadats av bränderna, diken har täppts till liksom avlopp och andra vattenledningar.

Avskurna tillfarter, tilltäppta vattenledningar och vattenkraftsanläggningar, förstörda och försvunna vägskyltar – allt detta är sådant som kommunen uppmärksammar när den skulle återställa miljön för invånarna och förebygga framtida risker.

Eftersom man inte hade tillräckliga medel för att utföra reparationerna lämnade de kommunala myndigheterna in en ansökan om bidrag från Europeiska unionens solidaritetsfond. Bidraget skulle användas till flera rengörings- och rensningsprojekt i vattendrag, för att återställa och rengöra jordbruks- och skogsvägar, sätta tillbaka vägskyltning på de främsta vägsträckningarna och restaurera andra skadade offentliga anläggningar.

Summan för alla föreslagna åtgärder uppskattades till 2 714 102,84 euro. Alla åtgärder godkändes. I oktober 2004 hade ungefär 60 % av arbetena avslutats och övriga projekt var antingen i anbudsfasen eller hade påbörjats.

Genomförandet av åtgärderna som har finansierats genom solidaritetsfonden kommer att göra det möjligt för invånarna att återgå till ett normalt liv, inte enbart tack vare reparationer av materiella skador utan också eftersom den här hjälpen uppmuntrar dem att gå vidare efter katastrofen genom att mildra de svårigheter och förluster som de har varit offer för.

Kontakt: presidente@cm-monchique.pt

Internet: <http://www.cm-monchique.pt>

Frankrike: Solidaritetshjälp i rättan tid vid översvämningarna

Höjd gard i Gard

Departementet Gard har två gånger drabbats av svåra översvämningar och fått bidrag från Europeiska unionens solidaritetsfond för att reparera de stora skadorna och återställa infrastrukturer samt sanitära och utbildningsrelaterade inrättningar, men också för att bättre skydda landskapet och förebygga risker. Totalt har 115 åtgärder genomförts vilka innebär ett kraftprov i fråga om administration för att kunna hålla de korta tidsfristerna. Besök hos föregångare för solidaritetsfonden.

I Sommières nådde Vidourles högvatten ända upp till andra våningsplanet på fastigheterna.

"Solidaritetsfonden, det är en verklig höjdare!", utropar Jean-Pierre Hugues. "21 miljoner euro har skjutits till på åtta månader, det är ju en fantastisk hjälp på traven åt ekonomin!" Och prefekten ⁽¹⁾ vet vad han talar om: på två år har han två gånger fått samordna användningen av medel från solidaritetsfonden i sitt departement.

Departementet Gard (Languedoc-Roussillon) ligger mellan Centralmassivet, Medelhavet och Rhône, och genomkorsas av häftiga vattendrag. Det är därför särskilt utsatt för översvämningar. Den 8 och 9 september 2002 drabbades detta område av häftiga vattenstigningar som orsakade ett fenomen som de franska meteorologerna kallar "typiskt för Cevennerna". I bergskedjan Cevennerna, i den norra delen av departementet, uppstår våldsamma åskväder vars vatten sedan mycket snabbt väljer in över kustslätterna. Regnen är ibland så plötsliga och så ymniga att varken flodbädden eller fördämningarna som har byggts genom åren räcker till för

att motstå de enorma vattenmassorna. Detta är ett vanligt förekommande fenomen i slutet av sommaren, men i september 2002 nådde skyfallen sin högsta nivå sedan mätningarna påbörjades, och de orsakade översvämningar med synnerligen dramatiska konsekvenser: 23 döda, 300 i olika grad drabbade kommuner (av 353), materiella skador som uppskattades till 830 miljoner euro ...

"Det var i Alès som jag för första gången förstod kommunikationernas otroliga betydelse", berättar Samuel Glairon-Rappaz, **chef för kontoret för regionalpolitik och lokal utveckling** på prefekturen i Gard. "Att på 2000-talet, i Frankrike, få se en stad med 50 000 invånare vara fullständigt avskuren från omvärlden, det är verkligen imponerande!" Efter Gardons lika våldsamma som plötsliga översvämning vilken som skadade hela infrastrukturen för kommunikation, vägar och GSM-antennar, var tätorten Alès helt isolerad under 24 timmar.

(1) I Frankrike representeras staten av en "prefekt" i vart och ett av de 100 "departement" som landet är indelat i.

"Det hände den 9 september halv sju på morgonen ... Gardon hade stigit en meter över skyddsvärnet", berättar François Saix, chef för kliniken Bonnefon, en inrättning med 200 sängplatser i centrum av Alès. "En jättevåg trängde helt plötsligt in i entréhallen! Det var tur att det var vid den här tiden på morgonen, då ännu inga patienter befann sig på operationsavdelningen i källarvåningen! De sjuka skulle inte ha haft en chans. De få personer ur personalen som var på plats i detta ögonblick hade nätt och jämnt tid att ta sig ut innan vattnet slukade allt!"

Gard blev därmed offer för katastrofala översvämningar endast några veckor efter Tyskland, Tjeckien och Österrike, och tillhörde den första omgången som fick hjälp från solidaritetsfonden som skapades den 11 november 2002. På dagen en månad senare, den 11 december 2002, beslutade kommissionen att bevilja Frankrike ett bidrag på 21 miljoner euro från solidaritetsfonden, avsedda för finansiering av krisåtgärder i Gard. Totalt var det 115 åtgärder som finansierades tack vare fonden, för summor som varierade från två tusen till över två miljoner euro.

En moduluppbbyggd operationsavdelning på taket till Bonnefon-kliniken.

Överlevnad

I enlighet med bestämmelserna för solidaritetsfonden, användes medlen först till att återställa infrastrukturen. I Gard kostade det 4,5 miljoner euro att få vatten- och transportsystemen i bruk igen, mot 6,3 miljoner för hälsovårds- och undervisningsanläggningar.

I Alès, t.ex., redovisade Bonnefon-kliniken skador för 5,4 miljoner euro. Försäkringsbolagen tog hand om 80 % av den summan, men en miljon euro förblev oersatt. Hjälpen på 783 382 euro från solidaritetsfonden var därför välkommen. Ett omedelbart förskott på 15 % i början av 2003 gjorde att man genast kunde återställa vårdinrättningarna i de provisoriska byggnaderna och omlokalisera kirurgavdelningarna, däribland operationsavdelningen, till övre våningar.

Solidaritetsfonden kompletterar annan offentlig hjälp, kompenserar självrisker för privata skadestånd men ger också det lilla extra som gör så stor skillnad, särskilt när det gäller förebyggande åtgärder. "De 31 000 euro som vi fick från solidaritetsfonden gjorde det möjligt för oss att snabbt reparera skadorna men också att vidta förebyggande åtgärder, som att installera vattentäta skivor och en anordning som garanterar att generatorerna fungerar", säger Jean-

Louis Tetu, biträdande chef vid sjukhuset i Alès (600 sängplatser) som också drabbades hårt av översvämningarna. "Så stora investeringar hade vi inte kunnat göra utan hjälp från fonden", påpekar Michel Gil, ekonomichef för detta sjukhus som betjänar en befolkning på 120 000 personer.

Undervisningssektorn fick för sin del 2,8 miljoner euro. Hur många daghem, skolor, gymnasier och andra undervisningsinrättningar som fick bidrag från solidaritetsfonden i Gard kan ingen längre hålla räkning på. I Bagnols, t.ex. fick medicinpedagogiska institutet "Les Hamelines" närmare 270 000 euro för att återställa sina lokaler som till stor del hade översvämmats av flodvågen från Cèze. "Utan hjälpen från Europa skulle vi ha blivit tvungna att slutgiltigt stänga detta magnifika ställe och flytta någon annanstans, Gud vet vart och när", säger Yves Abad och Jean-Claude Tichadou i kör. De är chef respektive ordförande för detta centrum för ungdomar med särskilda problem.

När man på plats träffar dem som har mottagit hjälpen förstår man snabbt att solidaritetsfonden har gjort det möjligt att rädda strukturer som är lika nyttiga som nödvändiga, men vars ekonomiska resurser inte är sådana att de skulle ha överlevt en sådan katastrof. Utan solidaritetsfonden skulle årtal av föreningsarbete ha varit lika med noll. Solidaritetsfonden är verkligen ingen "humanitär fond för rika" som man skulle kunna tro, utan ett verkligt verktyg för vidareutveckling.

Pont du Gard

"Utan solidaritetsfonden skulle bron under mycket lång tid fått förbli i det skick som floden lämnade den i", säger Bernard Pouverel, förvaltningschef för Pont du Gard. "Man skulle ha tagit hand om det mest överhängande, men det skulle ha varit ett skört arbete eftersom det med visshet skulle ha blivit nya översvämningar". Detta är den fjärde mest besökta arkeologiska sevärdheten i Frankrike (1,4 miljoner besökare per år) och därför snålade man inte med resurser: 2,2 miljoner euro investerades, vilket är den mest omfattande enskilda åtgärden från solidaritetsfonden i Gard.

Denna den högsta kända romerska broakvedukten är en mycket berömd plats av internationella mått, och ett populärt mål för promenader och badutflykter för lokalbefolkningen. Den har blivit föremål för en omfattande renovering: 9,833 miljoner euro från Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) gjorde det möjligt att renovera den och på samma gång bättre skydda platsen genom att inrätta ett museum, en cafeteria och ett "kontrollerat" köpcentrum. Samtidigt har parkeringsplatser ordnats intill. "Och precis när allt detta började fungera, då hittar Gardon på dumheter och för bort stränderna!", beklagar sig Bernard Pouverel.

Solidaritetsfonden bidrog huvudsakligen på två områden: 1,36 miljoner euro för att dämma upp Gardon på en sträcka av 400 m och 840 000 euro som investerades i ett konsoliderat friluftsområde som ersatte de gamla terrasserna som fördes bort av floden. "Vi blev tvungna att smida medan järnet var varmt", fortsätter han. "Efteråt skulle det ha varit svårt att snabbt hitta 1,3 miljoner euro för att bygga upp en fjärdämningsmur. Vad som också passade bra, om jag

kan säga så, är att byggnadsarbetarna redan fanns på plats, och höll på att avsluta de byggnadsarbeten som finansierades av ERUF. Dessutom hade solidaritetsfonden påskyndat rengöringsåtgärderna.”

Ett annat viktigt område för fonden är säkringen av förebyggande infrastrukturer och ”omedelbart skydd av kulturarvet”. I Gard har 5 miljoner euro satsats på bortforsling av slam och rengöring av huvudbädden i vattendragen, och 2,1 miljoner har gått till restaurering och anläggning av fördämningar och dammar på ett miljövänligt sätt. I detta syfte har ”kommunsammanslutningar för flodområdet”, med ansvar för att hantera alla problem som kan uppstå med vattendrag som har samma avrinningsområde, funnits på plats och det har i hög grad underlättat genomförandet av denna åtgärd.

Laboratorium

”Man kan säga att solidaritetsfonden har gynnat två kategorier inblandade”, säger Chantal Dumontel, chef för statliga åtgärder vid prefekturen i Gard: ”De officiella finansiella bidragsmottagarna förstås, men också alla statliga avdelningar som har tvingats tänka på ett nytt sätt för att hela hanteringen skulle bli så smidig som möjligt, och ibland till och med totalt tvingats ändra sina rutiner. I detta avseende har solidaritetsfonden varit ett laboratorium för god praxis.”

21 miljoner euro tilldelades i stöd från solidaritetsfonden till Gard den 26 december 2002, och summan förbrukades helt mellan mars och december 2003, i linje med kravet att medlen skall användas inom ett och samma budgetår. Denna mycket korta administrativa tidsfrist kräver snabb reaktion och effektiva samarbeten. Solidaritetsfonden har därmed tvingat de olika offentliga parterna (staten, regionen, landstinget, kommunerna), men också de berörda privata byggherrarna och entreprenörerna, till ett mycket nära samarbete.

Det identiska återställandet av bron Saint-Nicolas, ett tiotal km ovanför Pont du Gard, är ett anmärkningsvärt exempel på den synergi som genomförandet av åtgärderna inom solidaritetsfonden har åstadkommit. Den här bron, som överbryggar floden Gardon, är från 1200-talet och trots sina 19 m höga bågar översvämmades den ändå med 2,70 m i september 2002, när flodens vatten hade nått en nivå på närmare 22 m vid denna plats! Brons hela övre parti förstördes. Eftersom det rör sig om en strategisk vägbro och en plats med mycket symboliskt värde för befolkningen i Gard, beslutades att den skulle repareras med respekt för detta oskattbara kulturarv. ”Vi tvekade p.g.a. tidskravet om vi skulle använda solidaritetsfonden”, säger Michel Ravet, **chef för kontoret för regionalpolitik och lokal utveckling** på prefekturen i Gard. ”Det krävdes att allt skulle vara avslutat före november 2003, åtta månader senare. Det var en verklig utmaning och vi klarade det.” På fem månader lyckades alla finansiärer, beskyddare och entreprenörer rådslå, förhandla, sluta avtal och slutföra ett bygge där ”hundratal stenar högs ut efter egna mått eftersom ingen av dem hade samma dimensioner”, framhåller ingenjör och arbetsledare Claude Cap och visar på ritningarna.

Bron Saint-Nicolas som förstördes av Gardon (ovan) och sedan byggdes upp till exakt samma bro (nedan).

”Marshallplan”

”Vi valde projektmedlemmar med kapacitet att förbruka resurserna på ett år”, förklarar prefekten Jean-Pierre Huges. ”Sedan fungerade vi som ett enda kontor’ och vi använde en mycket samarbetsbaserad administrationsmetod, grundad på en rekonstruktionsavdelning, grupper för veckoplanering, grupper för månadsvis uppföljning. Det underlättades av att reglerna för solidaritetsfonden är mycket enklare än reglerna för ERUF. Draget av ’Marshall-plan’ hos solidaritetsfonden är mycket effektivt. Slutligen är det synnerligen motiverande att ha en kort tidsfrist, med en deadline, för då mobiliserar man all energi maximalt.”

I december 2003 drabbades Gard åter av översvämningar men nu var mycket annorlunda, eftersom det rörde sig om högvatten från Rhône. Floden svämmade under ett par veckors tid över i gränslandet mellan departementen Gard, Vaucluse och Bouches-du-Rhône. Totalt berördes 26 kommuner. Den goda förvaltningen av medlen från solidaritetsfonden 2002 stod på intet sätt i vägen för tilldelningen 2003, ny hjälp på 19,626 miljoner euro, som fördelades mellan de tre departementen.

”Vi skall inte ’prenumerera’ på medel från solidaritetsfonden”, säger prefekten. ”Det vi gör som kompensation för den värdefulla Europahjälpen är att förebygga risker och då framför allt att planera landskapet och skapa hållbar utveckling. Man måste t.ex. uppmuntra människor att åter bosätta sig mitt i samhällen i stället för i småhusområden. Det är svårt att övertyga dem. Det faktum att alla nya bygglov numera avslås om det finns risk för en översvämning på över 50 cm är ingen populär åtgärd, men så småningom skall vi lyckas ...”

Italien

"Solidaritetsfonden som hjälp att övervinna den fruktansvärda jordbävningen 2002"

Corrado Seller, generaldirektör, italienska civilförsvaret

Den 31 oktober och 1 november 2002 drabbades regionerna Apulien och Molise i södra Italien av en serie jordskalv med en styrka på 5,4 på Richterskalan.

Skalven drabbade många kommuner i provinserna Campobasso och Foggia, och det försatte en stor del av invånarna i stora svårigheter. De flesta platser som låg inom det stora jordbävningsområdet fick omfattande materiella skador. Området San Giuliano di Puglia drabbades värst. Skalven förstörde den lilla staden helt och 27 elever samt en lärare omkom när en skolbyggnad rasade ihop.

Katastrofen krävde naturligtvis omedelbara insatser från alla enheter i det italienska civilförsvaret. Ungefär 5 000 personer – brandmän, poliser, militärer och frivilliga hjälparbetare – mobiliserades för att avhjälpa den dramatiska situationen, vilken ytterligare förvärrades av otillgängligheten och de svåra väderförhållandena.

När jordbävningen var över vidtog en sorgens föreställning. Ungefär 12 000 personer fick evakueras och i all hast installeras i 49 tillfälliga läger: 2 737 tält, 518 husvagnar och 14 markenterrier upprättades. Detta var de första krisåtgärderna men det visade sig snart att ett stort antal män-

niskor hade förlorat sina bostäder och de var inte kapabla att skaffa sig nya med egna medel. Det krävdes därför att tillfälliga bostäder byggdes upp, så att de drabbade skulle kunna återgå till mer normala levnadsförhållanden tills återuppbyggnadsarbetet var klart.

Det blev alltså nödvändigt att hitta lämpliga platser för dessa provisoriska bostäder. Till exempel tvingades man flytta de flesta invånarna i San Giuliano di Puglia till ett litet berg några km från staden. Detta val var en kompromiss mellan säkerhet och nödvändigt återupprättande av de socioekonomiska förhållandena. Vid sidan av bostäder för ett tusental människor byggdes också skolor, affärer, kontor och kyrka. En by bestående av trästugor skapades därmed i väntan på att San Giuliano di Puglia skulle bli återuppbyggt.

Den totala kostnaden för de skador som orsakades vid jordbävningen 2002 uppskattas till 1 500 miljoner euro. Den 8 december 2003 beviljade Europeiska kommissionen hjälp på ca 31 miljoner euro från solidaritetsfonden till Apulien och Molise. Ungefär 9 miljoner euro var avsedda för att omedelbart återställa infrastrukturen och nödvändiga anläggningar för eldistribution, vattenförsörjning och bortforsling av avloppsvatten, telekommunikationer, transporter, hälsovårdsinrättningar och undervisningslokaler. 11 miljoner euro tilldelades för att bygga provisoriska bostäder och organisera krisåtgärder för befolkningen i de drabbade områdena. Slutligen användes en tredje finansieringsdel på närmare 11 miljoner euro till en mängd olika åtgärder för att garantera säkerheten för infrastrukturer och skydd av kulturarvet. Kulturarvet hade fått stora skador, eftersom skalvet hade förstört en stor del av de kyrkor, monument och historiska byggnader som Apulien och Molise är fulla av.

En stor del av gemenskapshjälpen har nu förbrukats och genomförandet av planerade aktiviteter framskrider. Det är dock lämpligt att understryka hur viktig den ekonomiska hjälpen från Europeiska unionen har varit och den nyckelroll som solidaritetsfonden har spelat.

Kontakt: corrado.seller@protezionecivile.it

Provisoriska bostäder för de olycksdrabbade.

Riskförebyggande, en prioritering för strukturfonderna 2007–2013

En global och integrerad riskstrategi inom Europeiska unionen

Inom ramen för Interreg IIIB stöder projektet SDF förebyggandet av nya översvämningar från Rhen.

7 miljoner drabbade människor och 60 miljarder euro i konstaterade förluster. Det är notan för naturkatastrofer och ekokatastrofer i Europa mellan 1998 och 2002 i de 31 medlemsstaterna i Europeiska miljöbyrå (EEA). I framtiden förväntas situationen bli ännu värre. Försäkringsbolagen förutspår att kostnaderna för bara naturkatastrofer kommer att uppgå till 150 miljarder dollar per år under det närmaste decenniet.

Effekten av de senaste årens katastrofer på de drabbade regionernas ekonomiska struktur övergår kapaciteten för alla befintliga skadeståndsmekanismer. De ansträngningar som har gjorts inom medlemsstaterna, ibland med stöd från strukturfonderna, för att få fart på ekonomin eller bygga upp regionerna, riskerar därmed att utplånas. Dessutom berör en naturkatastrof eller en ekokatastrof ofta mer än en stat. Med tanke på allt detta är en global och integrerad riskstrategi inom Europeiska unionen nödvändig.

Det förebyggande arbetet omfattar flera typer av åtgärder: åtgärder för att minska riskerna genom att korrigera orsaken till risken vid källan (t.ex. minska koldioxidutsläppen, göra det obligatoriskt att bygga på inte översvämningshotade områden) och anpassningsåtgärder för att "leva med riskerna" (t.ex. anpassa byggnadsreglerna, uppföra dammar och fördämningar). Den europeiska sammanhållningspolitiken, liksom gemenskapens politik för miljö, landsbygdsutveckling, transporter och forskning, finansierar dessa två typer av åtgärder.

Genom dessa fortlöpande forskningsprogram stöder kommissionen också åtgärder som skall ge bättre kunskap om riskerna. Åtgärder som rör naturliga risker och ekorisker finns för övrigt med i en mängd direktiv och andra gemenskapsbestämmelser.

Riskförebyggande: från en finansieringsmöjlighet till en prioritering

En mängd åtgärder som handlar om riskförebyggande finansieras inom ramen för den aktuella sammanhållningspolitiken. Förebyggande åtgärder föreskrivs direkt i förordningen "EUGFJ" ⁽¹⁾ och i Meddelande från kommissionen om gemenskapsinitiativet för transeuropeiskt samarbete Interreg ⁽²⁾.

Efter de katastrofer som drabbade flera av unionens medlemsstater 2002 rekommenderade kommissionen i sina reviderade vägledande riktlinjer om upprättande av prioriteringar för genomförandet av strukturfonderna ⁽³⁾, att åtgärder som gynnar riskförebyggande skall kunna finansieras inom ramen för översynen efter halva tiden av programmen för 2004 och för tilldelning från prestationsreserven, enligt vilken 8,246 miljarder euro har fördelats till de mest framgångsrika programmen.

I förslaget till förordning om Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) som kommissionen antog i mitten av juli 2004, föreskrivs att riskförebyggande åtgärder skall vara en av tre prioriteringar under perioden 2007–2013. Förordningen om Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) liksom Europeiska fiskerifonden (EFF) innehåller också bestämmelser i fråga om risker (se *nedanstående tabell*).

Definition av relevanta områden

De områden som beviljas hjälp från fonderna, vilket fastställs enligt socioekonomiska kriterier för den aktuella perioden, är inte alltid relevanta för förebyggande åtgärder. I förslaget till förordning ERUF föreskrivs att det krävs av medlemsstaten att välja ut de områden som skall ha rätt till bidrag.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999.

⁽²⁾ Dokument C(2000) 1101 av den 28 april 2000.

⁽³⁾ KOM(2003) 499 slutlig av den 25 augusti 2003.

När det gäller EJFLU bygger urvalet för brandförebyggande åtgärder på de riskklassificeringar av områden som medlemsstaten har gjort. Det föreskrivs också att staten skall utse de områden som är lämpliga för att återplantera skog.

Förslaget om större hjälpinsatser till områden som lider av naturliga handikapp skulle underlätta förebyggande åtgärder i dessa områden, där det p.g.a. finansieringssvårigheter inte alltid går att genomföra effektiva förebyggande åtgärder för vissa risker, så som brand eller laviner.

Förberedande diskussion kring de strategier som skall antas

Förslagen till förordningar för perioden 2007–2013 skall antas under 2005. En förberedande diskussion i medlemsstaterna om avgränsningen av relevanta geografiska områden, liksom om den tematiska, geografiska och ekonomiska koncentrationen är avgörande för att strategierna skall kunna genomföras med framgång.

Vid upprättandet av dessa strategier skall hänsyn tas till de naturliga riskerna och ekoriskerna, särskilt i de mest utsatta regionerna. För att kunna upprätta effektiva strategier för anpassning till och minskning av dessa risker krävs verktyg som gör det möjligt att beakta alla effekter – mänskliga, ekonomiska och miljömässiga.

När det gäller riskförebyggande innebär sammanhållningspolitiken att solidariteten kan utövas dubbelt. Den tillför inte bara **ekonomisk hjälp till de mest missgynnade regionerna** i unionen utan också till andra regioner vars konkurrenskraft bör stödjas, för att alla utvecklingsinsatser där skall bli **hållbara**. För övrigt kan stödet från **det regionala samarbetet** bidra till att förstärka solidariteten mellan regioner om verksamheten – eller överksamheten – i vissa regioner riskerar att tillintetgöra alla utvecklingsinsatser i andra regioner. Genom att koncentrera satsningarna på riskförebyggande kan gemenskapens sammanhållningspolitik bidra till att en gynnsam politik på områdena miljö, transport och landsbygdsutveckling framträder starkare på detta område inom regionerna i alla de 25 medlemsstaterna.

Luftkvalitet: programmet ISPA finansierar minskade utsläpp från centralen Maritsa Est II i Bulgarien.

Sammanhållningspolitik och riskförebyggande

	Perioden 2000–2006	Perioden 2007–2013
Regional utveckling	<p>Reviderade vägledande riktlinjer</p> <ul style="list-style-type: none"> > Genomförande av geologiska studier eller stabiliseringsstudier. > Planer för förebyggande av naturliga risker. <p>Interreg III</p> <ul style="list-style-type: none"> > Gemensamma riktlinjer och planering för regionalpolitik och förvaltning av gränsområden. > Tillvaratagande, hållbar utveckling och bevarande av gränsöverskridande skogsresurser; förebyggande av katastrofer. > Utarbetande av gemensamma strategier för risker. 	<p>Målen "Konvergens" och "Konkurrenskraft"</p> <p>Planer som syftar till att förebygga och hantera naturliga risker och ekorisker.</p> <p>Mål "Territoriellt samarbete"</p> <p>Tema:</p> <ul style="list-style-type: none"> > Främja sjöfartssäkerheten. > Skydd mot översvämningar och skydd av inre kustvatten. > Förebyggande och skydd mot erosion, jordbävningar och laviner. <p>Åtgärder:</p> <ul style="list-style-type: none"> > Tillhandahålla utrustning. > Utveckla infrastrukturer. > Utforma och verkställa transnationella hjälpplaner. > System för riskkartläggning. > Utarbeta gemensamma instrument för förebyggande, uppföljning och kamp mot risker.
Landsbygdsutveckling	<p>EUGFJ</p> <p>Förebyggande och reparation av naturliga risker och av skogsbränder som drabbar jordbruks- och skogsbruksproduktion.</p>	<p>EJFLU</p> <p>Förebyggande och reparation av naturliga risker och av skogsbränder som drabbar jordbruks- och skogsbruksproduktion.</p> <p>Utveckling av skogsbruksresurser och förbättring av kvaliteten på dem:</p> <ul style="list-style-type: none"> > Första trädplantering på jordbruksmark och icke jordbruksmark. > Förstärkning av skogarnas skyddande roll i fråga om kampen mot jorderosion. > Förvaltning av vattenkraftsresurser och vattenkvaliteten.
Fiskepolitik		Återuppbässa fiskeindustrins produktionspotential vilken har skadats av natur- och industrikatastrofer.

NEDERLÄNDERNA

Utvidgning av Rhens flodbädd

Total kostnad: 6 591 385 euro
EU-bidrag: 2 962 986 euro

"IRMA, det förebyggande programmet mot översvämningar för Rhens och Meuse flodområden stödde mellan 1997 och 2003 en mängd ofta nyskapande projekt. Förflyttningen av fördämningen i Bakenhof nära Arnhem är ett bra exempel på strategin i IRMA. Det handlade om att bredda Rhens flodbädd med 200 m längs flera km, vilket till att börja med krävde att en grupp koloniträdgårdar flyttades. En avrinningskanal grävdes sedan längs flodens huvudbädd som, när den hade breddats på detta sätt, blev ett nytt natur- och friluftsområde för lokalbefolkningen. Tack vare denna åtgärd som omfattade både landskapsplanering och ledning av avloppsvatten i stadsmiljö, gick det att sänka Rhens maximala vattennivå med 7 cm på denna plats, vilket ökade säkerheten för invånarna i Arnhem."

Jacqueline Laman, Nederländernas minister med ansvar för bostäder, regionalpolitik och miljö, f.d. samordnare för programmet IRMA
jacqueline.Laman@minvrom.nl

ATLANTOMRÅDET

Sjöfartssäkerhet i Atlantområdet

Total kostnad: 84 350 euro
EU-bidrag: 48 920 euro

"Uppföljningskommittén för programmet Interreg IIIB 'Atlantområdet', i vilket deltog en mängd regioner i Frankrike, Spanien, Irland, Portugal och Förenade kungariket, har genomfört en studie om transnationellt samarbete på området sjöfartssäkerhet. Experter från de olika kustområdena i unionen arbetade med följande: De främsta ämnena för ett nätverk. Kriterier som projekten skulle uppfylla för att ge sammanhang i uppdragen för olika internationella organ, europeiska stater och institutioner. Partnerskap i syfte att projekten skall ge ett verkligt mervärde till politiken för sjöfartssäkerhet. Detta initiativ ingår i förberedelsen av den kommande programperioden då riskförebyggande och sjöfartsdimensionen kommer att prioriteras."

Ronan McAdam, samordnare för programmet Interreg IIIB 'Atlantområdet'
interreg@cr-poitou-charentes.fr
(<http://www.interreg-atlantique.org>)

NORDSJÖN

Förebyggande av översvämningar

Total kostnad: 9 847 575 euro
EU-bidrag: 4 923 788 euro

"Översvämningar är en risk för de flesta regioner vid kusten. I projektet 'FLOWS' deltar en mängd aktörer inom samarbetsområdet för Interreg IIIB 'Nordsjön' för att skydda och skapa en hållbar utveckling för översvämningsshotade områden. I FLOWS tar man hänsyn till både de tekniska och de sociala aspekterna av skyddet mot översvämningar, för att bättre kunna integrera detta i regionpolitiken. Projektet skall leda fram till en mer exakt kartläggning av de bästa metoderna för att simulera översvämning och landanvändning, ett signalsystem för riskerna skall införas och allmänheten, politikerna och företagen skall medvetandegöras. I Storbritannien har tre demonstrationsbyggnader valts ut för tester av metoder som kan leda till minskade skador vid översvämningar."

Helen Elliott, projektledare, Cambridgeshire County Council
Helen.elliott@cambridgeshire.gov.uk

ALPERNA

Geodesi som riskförebyggande åtgärd

Total kostnad: 1 988 334 euro
EU-bidrag: 974 167 euro

"Målet med projektet 'ALPS-GPSQUAKENET' är att inrätta ett högeffektivt transnationellt geodesinät utifrån GPS-mottagare (Global Positioning System) som täcker hela Alperna. Detta är det första geodesinätet och det har en precision i storleksordningen mm/år. I detta skall det gå att använda alla slags GPS-tillämpningar: fastställande av jordbävningsrisk, meteorologi, jordskredsövervakning, navigation, transporter, kartografi osv. Projektet grundas på ett partnerskap med både specialister på geodesi och slutanvändare, och det kommer att utgöra en utmärkt plattform för utbildning för såväl regionala aktörer som unga vetenskapsmän."

Abdelkrim Aoudia, projektledare, Universitetet i Trieste
aoudia@dst.units.it

Kontakter

Inforegios webbplats

Webbplatsen Inforegio ger en fullständig översikt över regionalpolitiken på europanivå. För att läsa de senaste nyheterna, besök sidan "Newsroom":

http://europa.eu.int/comm/regional_policy/newsroom/index_en.htm

Europeiska kommissionen,
Generaldirektoratet för regionalpolitik
Enhet 01 – Information och kommunikation
Thierry Daman
41, avenue de Tervuren, B-1040 Bryssel
Fax (32-2) 296 60 03
E-post: regio-info@cec.eu.int
Internet: http://europa.eu.int/comm/dgs/regional_policy/index_sv.htm

Information om Europeiska kommissionens regionala stöd:
http://europa.eu.int/comm/regional_policy/index_en.htm

ISSN 1725-8162

© Europeiska gemenskaperna, 2004
Kopiering tillåten med angivande av källan.

Publikationsbyrå

Publications.eu.int